

ŞEHİT KIRK AZİZLER

Kırk şehit azizler Putperest kral Likinios döneminde yaşadılar. (308-323). Hepsi inançlı insanlardı hepside Pontus'ta Agrikolaos adında bir komutanın askerleriydi. Savaşlarda yenilmezdi ve korkusuzdular ve bu yüzden diğer askerlerden ayrı bir düzeydeydiler. Bir gün bölge sorumlusu putlara tapınmaları için onları davet etti ancak askerler cesaretle şu cevabı verdiler:

- Biz Hristiyanız ve Tanrı'mızda Mesih İsa'dır. Heydelden olan sahte tanrılarınıza hiç bir zaman tapınmayacağız. Kralımıza her zaman sadıktık ve onun için savaştık. Şimdide Tanrı'mıza sadık kalıp Onun için savaşacağız.

Agrikolaos cevabı duyduğu zaman hemen hapse atılmalarını emretti. Aynı gece Mesih azizlere görüne şunları söyledi:

- İştahınız büyük ancak sonuna kadar dayanacak olan kurtuluşa erecektir.

Azizler Mesih'ten cesaret alarak daha büyük bir iştahla dua etmeye başladılar. Agrikolaos ertesi gün askerleri yanına getirterek onlara tatlı bir dille putlara tapınmaları için emretti. Azizler bir kez daha sorumlunun ağzını kapatıp inançlarına sadık kaldılar. Ne yapacağını bilemeyen Agrikolaos azizlere tekrar hapse attırdı. Yedi gün sonra bölgeyi tüm Anadolu'dan sorumlu olan ve kralın elçisi olarak gelmiş olan Dük Lukias ziyaret etti. Agrikolaos azizlerden Dükün karşısında olmalarını istedi. Dük askerlerin korkusuzca karşısında durduklarını görünce hemen putlara tapınmalarını emretti. Ama azizlerin arasında bir kişi aziz Kandinos şu cevabı verdi:

- Biz ne acıdan korkarız ne tehtitten ne de ölümden çünkü bunlar bizi sonsuz hayata, cennete götürecekler. Bunun üzerine dük azizlerin ağızlarının taşlanmasını emretti.

O anda bir mucize oldu. Askerler sanki görmüyorlarmış gibi birbirlerine taş atmaya başladılar. Dük sinirlenerek bir taş aldı ve hınçla azizlerin üzerine attı ancak taş Agrikolaos'un suratına geldi. Dük ve sorumlu azizlerin karşısında küçük düştükten

sonra kudurmuk canavarlara benziyorlardı. Onlara ne yapılacağı kararının verileceği ana kadar hapse atılmaları emredildi. Aynı gece Mesih azizlere görünerek onlara acılardan korkmamalarını, Ona inanmalarını istedi. Ayrıca sonuna dek dayananın onunla beraber göklerin krallığına geleceğine söz verdi. Sabah olduğunda bölge sorumlusu azizlere putlara tapınmayımı yoksa ölmeyimi tercih ettiklerini sordu.

- Mesih İsa'nın sevgisi için biz bedenlerimizi vereceğiz!

Gece olduğunda taş kalpli sorumlu azilerin soydurulup nehrin içine konulmalarını emretti. Nehir kış olduğundan buz gibiydi. Askerler azizlerin işkecesini çoğaltmak için nehrin kıyısına ateş yaktılar. Bunu yapmaktaki amaçları azizlerin sudan çıkıp inançlarını kaybetmesi içindi. Ancak azizler soğukhavaya bir gece dayanıp sonsuz hayatı kazanacaklarını söylüyor birbirlerine cesaret veriyorlardı. Gece oldukça soğukta o kadar şiddetini arttırıyordu. O sırada azizlerin arasından bir kişi ısınmak için kıyıya yaklaştığında yere düşerek öldü. Diğer 39 aziz son anda inancını kaybeden için üzülüler ancak kendileri bu korkunç işkenceye göğüs germeye devam ettiler. Bu arada bir kişi hariç bütün askerler uyumuştı. Ağlaios adındaki bu asker azizlerin dualarını dinliyordu. Asker kıyıya çıkan askerin ölümünün bir mucize olduğunu biliyordu diğerlerininde suda o kadar sakin olmalarını hayranlıkla izliyordu. O anda gökten 40 tacın indiğini gördü. Bunlardan 39u azizlerin kafasına doğru indi ama bir tanesi artmaktaydı. Şaşkınlık içerisinde asker artan tacın kaçan kişiye ait olduğunu anladı. O sırada diğer askerleri uyandırarak kendisininde hristiyan olduğunu haykırdı ve elbiselerini çıkartarak suyun içerisine girdi ve kendisinde taş giymiş oldu. Sabah olduğunda sorumlu nehre gitti ve askerinin nehre girmiş olduğunu gördüğünde çok sinirlenerek azizlerin ayaklarının kırılmasını emretti azizler ölmek üzereydiler. Ardından azizleri kimsenin bulamaması için yakılmalarını emretti. Aynı gece azizler despota görünerek nehre gitmesini ve bedenlerini toplamasını istedediler. Despot bir kaç hristiyanla beraber nehre gittiğinde azizlerin bedenlerinin bulunduğu yerde ışık

olduğunu gördüler ve bedenleri topladılar. Azizlerin bedenleri buğne kadar bir om mucize gerçekleştirdiler ve bir çok kilisede onların isimlerini aldı. Azizlerin yortusu kilisemiz tarafından her sene 9 Mart'ta anılmaktadır.